

dringsforslag, stillet til Position 146, den samme Position, hvortil de to paa Forslaget nævnte Ændringsforslag Nr. 35 og 36 ere stillede.

Forhandlingen maa jo deles i Afsnit, ellers vilde den blive altfor vidtløftig. Efter Konference med den ærede Ordfører, der deri har erklæret sig enig, vil jeg tage Forhandlingen i tre Afsnit, saaledes at det første kommer til at omfatte Lovforslagets Positioner 1—85 med tilhørende Ændringsforslag Nr. 1—26. Dog undtages Position 26 med tilhørende Ændringsforslag under Nr. 8, thi det hører hjemme i et følgende Afsnit; det angaar Tals, Fædt o. desl.

Andet Afsnit vil omfatte Positionerne 86—184 med tilhørende Ændringsforslag, samt Ændringsforslagene udenfor Betænkningen af Finansministeren. Dog bliver herfra at undtage Position 121 vedrørende Margarine; denne Position og tilhørende Ændringsforslag under Nr. 32 vil ligesom det, der undtages fra første Afdeling, komme for i tredje Afdeling. Jeg gentager altsaa: Andet Afsnit bliver Positionerne 86—184 — undtagen Position 121 — med tilhørende Ændringsforslag, nemlig Nr. 27—31, 33—51, 60, 61, 66 og 67 — hvilke fire sidste høre sammen med Ændringsforslaget under Nr. 42 — samt Ændringsforslagene udenfor Betænkningen af Finansministeren. Det til Position 121 stillede Ændringsforslag under Nr. 52 medtages altsaa heller ikke i dette Afsnit.

Afsnittet Nr. 3 vil saaledes komme til at angaa Positionerne 26 og 121, levnede fra de foregaaende to Afsnit, Positionerne 185—222, samt Resten af Lovforslaget og de tilhørende Ændringsforslag.

Der er jo to Mindretal, der udtale sig mere eller mindre bestemt mod Lovforslaget — fra forskellige Standpunkter for Resten — men uden at stille Ændringsforslag. De sige selv, at de ikke have anset det for hensigtsmæssigt at stille Ændringsforslag. Dette er naturligvis ganske i sin Orden, og det kan være overmaade fornuftigt af de paagældende, men jeg maa kun gøre opmærksom paa, at efter Forretningsordenens Regler for vore 2den Behandlinger af Sagerne kan der kun tales om det foreliggende Lovforslags Paragraffer, og de stillede Ændringsforslag, altsaa ikke om det, hvortil der ikke er stillet Ændringsforslag. Jeg kan godt forstaa, at de Herrer alligevel kunne ønske at markere deres Standpunkt, som for Resten er markeret ved første Behandling, og navnlig ogsaa, at den ærede Ordfører vil blive nødsaget til at gøre nogle Bemærkninger hertil; men den videre Forhandling

derom maa gemmes til 3dje Behandling og ikke komme frem nu.

Det er altsaa første Afsnit, omfattende Positionerne 1—85 med tilhørende Ændringsforslag Nr. 1—26, dog med Undtagelse af Positionen 26 med Ændringsforslag Nr. 8, der sættes under Forhandling. Jeg giver Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Mazén): I Overensstemmelse med den højtærede Formands Udtalelse skal jeg ikke indlade mig paa nogen nærmere Drøftelse af de almindelige Standpunkter, som Flertallet og de forskellige Mindretal have indtaget overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg har saa meget mindre Grund dertil, som Tiden jo iler, og hvis der skal være Mulighed for at naa til en endelig Forhandling og Beslutning om en Toldreform i denne Samling, er det givet, at man ikke bør spille Tiden med overflødige Udtalelser. Dertil kommer den yderligere Grund, at vi her ved 2den Behandling ikke have Anledning til at tale om andet end de enkelte Ændringsforslag, i hvilke de almindelige Anstuelser om Toldreformens Gennemførelse have udpræget sig, og jeg stønner derefter egentlig ikke, at der er Anledning til særlig at dvæle ved disse almindelige Standpunkter. De to Mindretal, det andet og det tredje, have jo i det væsentlige forholdt sig ganske afvisende overfor en Drøftelse af Entelthederne; de have pointeret deres almindelige Standpunkter, men afholdt sig fra at stille særlige Ændringsforslag, hvori dette deres Standpunkt kunde finde Udtryk. I det højeste ere de gaaede til, hvor forskellige Ændringsforslag vare stillede, at slutte sig til det, som efter deres Formening var det fornuftigste, uden dermed at anerkende, at det er et saadant Forslag, som de i og for sig vilde tiltræde. — Saa er der endnu et Mindretal, der i Betænkningen betegnes som det første. Det har ganske vist præciseret sit almindelige Standpunkt i en Række af Sætninger, men jeg stønner dog heller ikke, at det egentlig er lykkedes dette Mindretal at give dette sit almindelige Standpunkt Udtryk i Ændringsforslag; for hvilke dette Mindretal særlig vilde fremtræde som Forslagsstiller. Ser jeg saaledes paa saadanne Ændringsforslag som dem om Kul-tolden og om Told paa Fædt o. s. v., er der jo en Flæthed af Medlemmer i Udvalget, der have sluttet sig til disse Ændringsforslag; saa at de egentlig heller ikke fremtræde som bestemt formulerede Udtryk for et fra de øvrige Medlemmers afvigende Standpunkt. Jeg tror derfor at have Ret til at sige, at den Række Ændringsforslag,